

عنوان مقاله:

مروری بر نقش هورمون لپتین در فعالیت های تولیدمثلی دام های ماده

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم کشاورزی، گیاهان دارویی و طب سنتی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

امیر خاکی - استادیار گروه علوم بالینی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تخصصی فناوری های نوین آمل، آمل، ایران

مجتبی خسروی - استادیار گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تخصصی فناوری های نوین آمل، آمل، ایران

خلاصه مقاله:

لپتین یک آدیپوکین 16 کیلودالتونی است که عمدتاً توسط بافت چربی تولید و پس از رها شدن در خون از راههای مختلف موجب کاهش اشتها، افزایش مصرف انرژی و در واقع مانع زیاد چاق شدن حیوان شده و یک هورمون با چندین عملکرد می باشد. مشخص شده است که این سیگنال لپتین می باشد که به هسته های قوسی هیپوتالاموس جهت تنظیم نوروپپتید Y که مهم ترین مولکول شرکت کننده در تنظیم اشتها است، علامت می دهد. در حال حاضر نقش اصلی هورمون لپتین در کنترل عملکرد تولیدمثلی جنس ماده به خوبی به اثبات رسیده است. موش های فاقد لپتین که در ژن تولید لپتین خود دچار موتاسیون شده اند نابارور می باشند. این موش ها (هم نرها و هم ماده ها) با تجویز لپتین باروری خود را به دست می آورند. مطالعات اخیر نشان دهنده این مطلب هستند که لپتین ممکن است هم در تنظیم هیپوتالاموسی و هم در تنظیم هیپوفیزی گونادوتروپین نقش داشته باشد. استروژن ها به خوبی به عنوان تنظیم کننده سطح پلاسمایی لپتین شناخته شده اند. در محیط آزمایشگاه استرادیول محرک قدرتمند ترشح لپتین است، فاکتوری که ممکن است غلظت بیشتر لپتین در خون دام های ماده به نسبت دام های نر را با توجه به تغییرات لپتین در سرتاسر چرخه های تولیدمثلی، توضیح دهد. این هورمون بر کیفیت بلوغ و لقاح آزمایشگاهی اووسیت و همچنین رشد اولیه رویان در محیط های کشت آزمایشگاهی تاثیر چشمگیری دارد و مشخص شده است که می-توان این هورمون را به عنوان فاکتوری موثر، به محیط های کشت آزمایشگاهی بلوغ و لقاح، جهت بهبود تولید کیفی و کمی رویان ها اضافه کرد.

کلمات کلیدی:

لپتین، باروری، گونادوتروپین، استروژن، محیط کشت آزمایشگاهی بلوغ و لقاح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/740272>

